

Καθ ΟΥΓΚΕΡΦΟΡΝΤ :

“Η ΝΤΟΡΙΣ ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ 19 ΕΤΩΝ,,

(Τό 12ον τῆς σειρᾶς τῶν «Θριαμβευτικῶν Ρομάντων»)

Πῶς ἡ ὄραιότατη Ντόρις τὰ καταφέρνει καὶ παντρεύεται, τόσο μικροῦλα, 19 μόλις ἐτῶν καὶ μάλιστα χωρὶς καθόλου προίκα, ἓνα βαθύπλουτο νέο ἀριστοκράτη, ποῦ ἐχώρισε τὴν πρώτην του γυναῖκα, ἐπειδὴ «δὲν μπορούσε νὰ τὴν υποφέρῃ»; Καὶ πῶς τὸ ἀτίθασσο κορίτσι θὰ ἀντιμετώπισῃ τὸν ἄνδρα, στὸν ὁποῖον, ἐν συνειδήσει, «ἐπουλήθηκε»—ναί, μόνο καὶ μόνο γιὰ τὰ λεπτὰ του!—; Χωρὶς νὰ τὴν ἔχη τραβήξῃ πρὸς αὐτὸν κανένα αἰσθημα, ἀγάπης ἢ συμπαιθείας, ἀλλὰ μονάχα ὁ ὑπολογισμὸς «νὰ κἀνῃ ἓνα καλὸ γάμο» καὶ νὰ ξεφύγῃ ἐγκαίρως ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην κάθε φτωχοῦ καὶ ἀπροστάτετου κοριττοῦ, ποῦ τρέμει «μὴ μείνῃ στὸ ράφι»;

Τί θὰ εἶναι αὐτὸς ὁ πρωτότυπος γάμος τῆς Ντόρις; Ἀλλὰ, πρὸ πάντων, τί θ’ ἀρχίσουν νὰ αἰσθάνονται, ἢ μὴ κοντὰ στὴν ἄλλη, ἡ καρδιᾶς τῶν δυὸ νέων; Ἡ ὑπερφάνεια καὶ ἡ ἀμοιβαία ἀντιπάθειά των τῆς ἀρχῆς, μπρὸς στὴν φανερὴ αὐτὴ «ἐμπορικὴ πράξι», ποῦ εἶναι ἡ παράδοξη ἔνωσις των, πῶς θὰ μπόρῃσουν νὰ βαστάξουν καὶ ποιοὶ κίνδυνοι τὴν ἀπειλοῦν, ὅταν τὸ ἐνστικτο νικῆσῃ μέσα των τὴν ψυχρὴν λογικὴν; Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐκταθῶμε περισσότερο. Ἡ μεγάλη συγγραφεὺς εἶναι γνωστοτάτη καὶ στὸ ἑλληνικὸ Κοινὸ, ἀπὸ προηγουμένους μεταφράσεις τῶν ἔργων της, ποῦ ἐσημείωσαν θριαμβευτικὰς ἐπιτυχίας. Ποιὸς δὲν θυμᾶται τὴν «Μάρβελ» καὶ τὴν «Δούκισσα»;

Ἡ γοητευτικὴ τρυφερότης τῆς Οὐγκερφορντ, ἡ ἐκτακτὴ δύναμις της νὰ ψυχολογῇ τὴν καρδίαν τοῦ κοριττοῦ, ἡ εὐκολία καὶ ἡ χάρις μὲ τὴν ὁποία ξεύρῃ καὶ τυλίγῃ γύρω σ’ ἓνα κύριον ἔρωτα πλῆθος ἀπὸ ἔρωτικά ἐπεισόδια, ἡ ἀσφαλὴς πεῖρα της ἀπὸ τὴν ζῶν, ἡ γλυκειὰ καὶ αἰσιόδοξη φιλοσοφία της, ὅλα αὐτὰ τὴν ἔκαναν ἀπὸ πολλοῦ πολὺ ἀγαπητὴ καὶ στὸν Ἑλληνα ἀναγνώστη.

Ἀλλὰ τὴν μεγάλη ἀπόλαυσιν θὰ σᾶς τὴν χάρισῃ μὲ τὸ τρυφερώτατο ἔργο της:

«**Ἡ Ντόρις παντρεύεται 19 ἐτῶν**»

Ἡ μετάφρασις, ἀριστοτεχνικὴ, ἀπ’ εὐθείας ἀπὸ τὸ ἀγγλικόν, ἀφαιλεῖται εἰς τὴν γνωστὴν μεταφράστριαν δ. Ἀλεξ. Μαυρογέννην (Alex).

Ἐνα ἀνεκτίμητο βιβλίον

Ἐνα ρομάντισον τῆς «Χαραυγῆς»

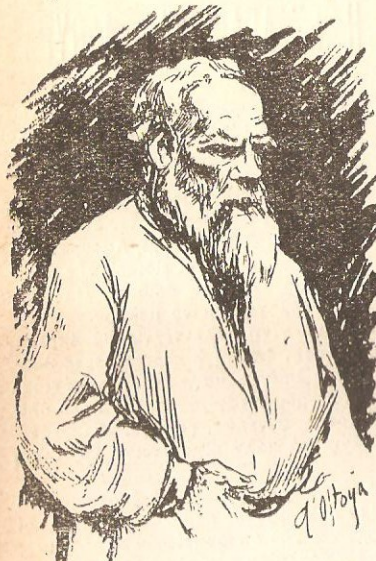
Φιλελλήνων 3 Ἀθήναι:

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΪ

«ΚΑΤΙΑ»

[Ἡ «Ἡ Συζυγικὴ Εὐτυχία»]

Χρυσοπαιόδετον Δρ. 28, Χαριόδετον 23. Σελ. 163.

Εἶναι ἓνα ἀπ’ τὰ πιὸ συγκινητικὰ καὶ ὑψηλὰ αἰσθηματικὰ μυθιστορήματα τοῦ μεγάλου Τολστόϊ.

Ὁ διάσημος συγγραφεὺς περιγράφει σ’ αὐτὸ τὸ πραγματικὸ εἰδύλλιον του μὲ τὴν κατόπι σύζυγόν του, τὴν Σοφίαν Μπέρις (Κάτια). Ὁ περίφημος Γάλλος συγγραφεὺς Ρομάν Ρολλάν γράφει, στὸν «Βίον τοῦ Τολστόϊ», μεταξὺ ἄλλων:

«... Γιὰ πρώτη φορὰ, τὴν μοναδικὴ ἴσως φορὰ στὸ ἔργο τοῦ Τολστόϊ, τὸ μυθιστόρημα διαδρα-

ματίζεται στὴν καρδίαν μιᾶς γυναίκος... ἐξείνῃ ἔπειτα τὸ διηγεῖται, μὲ ποιά λεπτότητα! Ὁμορφίαν τῆς ψυχῆς, ποῦ τὴν σκεπάζει ὁ πέπλος τῆς συστολῆς... Ἡ ἀναλυτικὴ δύναμις τοῦ Τολστόϊ ἄφησε, αὐτὴ τὴν φορὰ, τὸ λιγανισκλήρῳ φῶς της, δὲν καταλιπνέται πιά, μὲ μανία, νὰ ξεγυμνώσῃ τὴν ἀλήθειαν. Τὰ μυστικά της ἐσωτερικῆς ζωῆς μαντεύονται μᾶλλον, στὴν «Κάτια», παρὰ ποῦ παραδίδονται στὸν ἀναγνώστη. Ἡ καρδίαν καὶ ἡ τέχνην τοῦ Τολστόϊ ἔχουν συγκινηθῆ. Ἀρμονικὴ ἰσορροπία τῆς μορφῆς καὶ τῆς σκέψεως... Ἡ «Κάτια» ἔχει τὴν τελεότητα ἐνός ἔργου τοῦ Ρακίνα». Καὶ ἄλλου πάλιν λέει: Ἡ «Κάτια» εἶναι τὸ πιὸ ἀγνὸ μυθιστόρημα, ποῦ ἔγραψε ποτὲ ὁ Τολστόϊ. Ἡ μετάφρασις, καμωμένη ἀπὸ τὸν κ. Γεώργιον Λαμπροῖδην, εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχίαν.

Ὅσοι διαβάσατε τελευταίως εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» τὴν ὥραιαν μελέτην γιὰ τὸ δράμα τῆς συζυγικῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου Τολστόϊ, μεγάλου καλλιτέχνου καὶ μεγάλου διανοητισμένου, θὰ βρῆτε στὴν «Κάτια» θαυμάσιες σελίδας γιὰ τὸ δράμα αὐτὸ, γραμμένες ἀπὸ τὸν ἴδιον Τολστόϊ.